

Posouzení životní situace rodin s dětmi

Klíčová kompetence sociálního pracovníka

Pavel Navrátil (Masarykova univerzita v Brně)

Motto:

- Posouzení životní situace dítěte, jeho rodiny a případně dalších potenciálních uživatelů sociálních služeb je pravděpodobně jednou z nejkontroverznějších a nejobtížnějších záležitostí v sociální práci.

Kdy se realizuje?

- *Mají být rodině poskytovány podpůrné nebo preventivní služby?*
- *Existuje pravděpodobnost budoucího poškození zájmů dítěte?*
- *Rozhodování o odnětí dítěte z rodiny.*
- *Může být dítě do rodiny vráceno?*
- *Je příslušná rodina vhodná pro náhradní rodinnou péči?*
- *Je třeba poskytnout vyjádření pro soudy.*

1. Cíl a zaměření posouzení životní situace

- Podle Watsona a Westové (2006) je cílem posouzení porozumění životní situace uživatele služby, identifikace potenciálních oblastí životní situace změny, aby bylo možno později koncipovat odůvodněnou intervenci.

2. Strategie a perspektivy posouzení (Holland, 2004)

Strategie:

- Kvantitativní
- Kvalitativní

Perspektivy:

- Diagnostické (zač. 20. století)
- Prediktivní (70. léta 20.století)
- Širší soc. kontext (80.léta 20. století)
- Byrokratické trendy (90. léta 20. stol.)

3. Modely posuzování (Smale et al. 1993)

- model dotazování,
- model procedurální a
- model výměnný.

4. Kontext posuzování (Watson a Westová, 2006)

- *iniciátor posouzení* (soud, uživatel služby, jiný sociální pracovník),
- *převažující důvod posouzení* (podezření z týrání dítěte, trestná činnost dítěte),
- *procedury a politiky organizace*,
- *osobní přístup pracovníka* k procesu posouzení i osobám, které posuzuje (stereotyp Roma).

5. Metodika posouzení

- (1) příprava na setkání s uživatelem služby;
- (2) setkání s uživatelem služby s cílem vytvořit vztah a získat relevantní informace;
- (3) reflexe a analýza získaných informací k určení vhodné intervence a
- (4) vlastní provedení činnosti.

Děkuji za pozornost